

en Ret, som i Loven er betinget af Ereret eller Gresgenoprejsning, og det er da Valgret og Alderdomsunderstøttelse, som der her kan være Tale om; særlig med Hensyn til Alderdomsunderstøttelse spiller det praktisk en meget stor Rolle. Endelig er der enkelte andre Tilfælde, hvor vedkommende for med fuld Selvsølelse at kunne indtage sin Plads blandt sine Medborgere ønsker at have det klaret, at nu har han vundet sin Ereret fuldt tilbage. Der er ikke saa faa Tilfælde, hvor Grunden til, at Folk søge om Gresoprejsning, er den sidstnævnte, og den respekterer jeg for mit Vedkommende i højeste Grad, den Jølelse, som driver en Mand til at vinde Anerkendelse for at være en hæderlig Mand, der har levet hæderlig i en lang Række af Aar, saaledes at Fortidens Forsæler maa være ham tilgivne. En saadan Mand forekommer det mig fortjener megen Agtelse og megen Bessyttelse; men naar der er Tale om, at man vil have denne Gresgenoprejsningsret, denne Anerkendelse over for Publikum i al Almindelighed, og ikke lige over for en Institution — det være nu en Valgbestyrrelse, en Fattigbestyrrelse o. s. v. — naar man altsaa lige over for sine Medmennesker ønsker at have det bragt paa det rene, tror jeg, det vil være behageligt for de paagældende at kunne henvende sig paa et eller andet Sted og sige: Jeg er efter Loven berettiget til at faa mine Ererettigheder anerkendte; ville I give mig Bevis for, at disse Omstændigheder ere til Stede, og næres der Tvivl i den Henseende, ville I saa have den Godhed at staae Oplysninger til Veje. Jeg tror, at den paagældende vilde være meget bedre tjent dermed end med selv at skulle hente Oplysninger, Straffeattester o. s. v., og stille vi os saa over for de Autoriteter, som der kunde være Tale om, saa siger jeg, at det vistnok vil gaa, som den højterede Justitsminister siger, at Manden møder og begærer Alderdomsunderstøttelse eller for at begære sig admitteret til at stemme, og dersom der saa ikke foreligger noget om, at denne Mand har været straffet for en vanærende Handling, rejser der sig for saa vidt ingen Bannfeligheder. Men dersom det vides, eller dersom en eller anden har gjort en Indsigelse, gaaende ud paa, at den Mand har været straffet, saa vil, tror jeg, vedkommende Autoritet eller Bestyrrelse sige: Det er oplyst, at du har været straffet; og naar saa Manden svorer: Det er mere end 10 Aar siden, saa siger vedkommende vist nok til ham: Ja, jeg vil gerne tro det, men jeg maa dog have bragt det paa det rene, inden jeg kan give dig Alderdomsunderstøttelse, og inden jeg kan admittere

dig til at vælge, og saa forekommer det mig ogsaa, at den paagældende vil have større Bannfeligheder ved at tilvejebringe disse Oplysninger, end om det var en Autoritet, der skulde gøre det. Altsaa tror jeg, at det maa være behageligere for en Mand at faa en Anerkendelse af hans Ererettigheder, som han kan bruge ved alle forskellige Lejligheder, end om han skal mødes muligvis med Indvendinger og Bemærkninger, saa det ene Sted og saa det andet Sted, eftersom han har Brug for Anerkendelsen af sin Ereret det ene eller det andet Sted. Det ærede Medlem fra Kristianshavn (Hørdum) har Ret deri, at man godt kunde affatte Loven saaledes, og saaledes er den jo affattet, at vedkommende i Realiteten fik sin Ereret tilbage, naar der var gaaet det paagældende Tidsrum, og i øvrigt Betingelsen, at han ikke har været straffet i denne Mellemtid, er til Stede. Men naar saa det ærede Medlem søjede til: Og vil han saa have mere, saa kan han jo søge Gresoprejsning, saaledes som ogsaa den meget ærede Justitsminister udtalte, saa viser det sig her, hvorledes der er en Forskel mellem os, idet jeg tror, at jeg staar paa den Side, som er liberalest mod den paagældende, thi det, jeg vil have, er, at der skal anerkendes en Ret for den vedkommende til under de givne Betingelser at kræve en Anerkendelse af, at han har genvundet sin Ereret, saaledes at han ikke skal være henvist til at søge om det. Jeg sagde før, at det at faa Gresoprejsning er ganske vist knyttet til visse Betingelser, men selv om disse Betingelser ere til Stede, har man ikke Krav paa at faa Gresoprejsning, det er en Bevillings sag, en kongelig Naadesag. Den Forandring, jeg finder, det vilde være rigtigt at gøre, er den, at den vedkommende i visse Tilfælde, naar man har med mindre Forsæler at gøre, og vedkommende i Virkeligheden har levet stikkelig, det vil sige, ikke gjort sig skyldig i Forsæler i Mellemtiden, skal have Krav paa at faa det, og ikke være henvist til at søge om det som en Naade. Det er mit Standpunkt, jeg tror, det vil stille sig i det virkelige Liv saaledes, at i de allerfleste Tilfælde vilde vedkommende ønske at komme i Besiddelse af et Papir, der lige over for de forskellige Myndigheder, som han maatte komme i Berøring med, og lige over for hans Medborgere kan indeholde en Anerkendelse af, at han har genvundet sin Ereret, og om man vil lade denne Myndighed, til hvem vedkommende skulde henvende sig for at kræve et saadant Bevis, om man vilde lade det være Justitsministeriet eller Politimesteren, eller om man vil